

TARİHLE HESAPLAŞMADAN DAHA İLERİYE GİDİLEMEZ!...

Çünkü, tarihle hesaplaşmak bir tür toplumsal psikoanaliz, buna bağlı olarak da psikoterapi rolünü oynayacaktır!...

Münir Aktolga
Kasım 2015

Önce gene aşağıdaki linki tıklayarak karşımıza çıkan videoyu bir izleyelim! Sayın Erdoğan'ın 29 Ekim 2015 Cumhuriyet Bayramı dolayısıyla yaptığı konuşmadan kısa bir bölüm bu... "Bunlar vals de yaptılar" diyerek, Türkiye'nin "zencileri"- "Siyahları" adına (bu "zenciler" kavramı ona ait) "Beyazları"- "Beyaz Türkleri" ve onların egemen olduğu "Cumhuriyet'i" eleştiriyor...

Buraya kadar tamam. Benzer eleştirileri ben de yapıyorum... Ama o-onlar- bununla yetinmiyorlar, Kemalist-"Beyaz Türkleri" eleştirirken bunun yanı sıra, "ecdadımıza sahip çıkma" adına, başta "II.Abdülhamid Han" olmak üzere Osmanlı Sultanlarına da sahip çıkıyorlar, onları yere göğe sığdıramıyorlar!... Onlara-onların Saray kültürüne- hiç söz söyletmiyorlar. Sanırsınız ki, "Batılılaşma" denilen kültür ihtilalinin bütün "suçu" Cumhuriyet'e "Kemalist Beyaz Türklere" ait!... Osmanlı-Osmanlı Saray kültürü pürü pak!...

<https://www.youtube.com/watch?v=tON1W0jF6Q>

http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/398177/Erdogan_Bunlar_Cumhuriyet_Bayrami_nda_vals_yapiyorlardi.html

Bugünkü yazısında A. Hakan da bu konuyu ele almış ama, hani kimse, "bak artık Beyazlardan da alıntı yapıyor" falan diye düşünmesin diye (!) tuttum önce- öyle fazla araştırmadan- bu konuyu internete-Google'a sordum, bakın karşıma ne çıktı:

"Türkiye topraklarında batılılaşma çabalarının kökeni bazı genel geçer görüşlerin aksine Cumhuriyet dönemine değil 19. yy Osmanlı'sına dayanıyor. Güçlü Osmanlı Musikî geleneğinin göz ardı edilmeye başlanması da yine doğrudan Cumhuriyet'le başlamış bir süreç değil.

Bu dönüşüm, Şerif Mardin'in sıklıkla bahsettiği üzere kabaca Tanzimat'la başlamış ve imparatorluğun organizasyonel ve sembolik anlamda da batılı devletlerle eş koşması gerektiği düşüncesinden evrilmiş. Batı tarzı çok sesli müziğin saray çevrelerinde zaman içinde ne denli yer ettiğine bir örnek olarak **II. Abdülhamid ve onun opera sevdası verilebilir. Öyle ki, Abdülhamid dönemin meşhur Avrupalı sopranosu Blanche Arral'ı sarayda özel konserler vermesi için İstanbul'a davet etmiş.** Cumhuriyet döneminde şark müziği bölümünün kapatılmasıyla (1926) eleştirilen Darülelhan'ın (konservatuar) aslında yalnızca 1917'de açılmış olması ve **II. Mahmut döneminde (1808-1839) kapatılan Enderûn ve Mehterhane'nin ardından 100 yıllık bir süre boyunca Osmanlı müziğinin kurumsal bir yapı altında gelişmemiş olması batıcılığın müzik alanında da cumhuriyet öncesine dayanıyor olduğuna verilebilecek diğer örnekler"...**

<http://www.5harfliler.com/alaturka-belasi/>

A.Hakan kaçırır mı hiç böyle fırsatı, bakın o da sıralamış:

- Sultan Abdülaziz'in bestelerinden birinin adı "**Invitation a la Valse**" yani "**Valse davet**"tir.
- Abdülhamid Han Hazretleri, alaturka musikiden hoşlanmazdı, "**Uykumu getiriyor**" derdi, alaturka yerine alafranga müziği tercih ettiğini söylerdi.
- Yine Abdülhamid Han Hazretleri, piyano ve yaylı kuartetlerden hoşlanır, opera ve operetleri pek severdi.
- Yine Abdülhamid Han Hazretleri, Fausto Zonaro adlı İtalyan ressamı "**saray ressamı**" olarak görevlendirmiş idi...
- Sultan Beşinci Murad da piyanosu başında "**Mi bemol majör vals**" adlı Viyana vals türünden parçalar bestelemiştir.
- Sultan İkinci Mahmud döneminde meşhur opera bestecisi Geotano Donizetti'nin ağabeyi Giuseppe Donizetti, padişahın müzikten sorumlu baş eğitmeni makamına getirilmiştir.
- Franz Liszt var ya... Hani şu meşhur bestekâr... Hah işte o Çırağan Sarayı'nda Hanedan'a nice resitaller vermiştir.
- Fehime Sultan ve Şehzade Burhaneddin Efendi, Batı müziği formunda besteler yapmışlardır"...

Sen bu kadar pası verirsen A.Hakan da tutar: „O kadar ki... Cumhuriyet kurulmayıp Osmanlı devam etseydi Tuğçe Kazaz değil de Fazıl Say bugün Saray'ın gözdesi haline gelirdi. Kısacası demem o ki...Vals ile derdi olanların...Önce sultanlarımıza laf saydırmalarını bekleriz“ diyerek golünü atıverir!!...

http://sosyal.hurriyet.com.tr/yazar/ahmet-hakan_131/osmanlida-vals-falan_40007686

Peki bu neden böyledir, Türkiye'nin „zencilerinin“ kafalarındaki, gerçeğe uymayan bu Osmanlı-„ecdamımız“ aşkının kökenleri nelerdir?

TARİHLE HESAPLAŞMADAN TÜRKİYE'DE BURJUVA DEVRİMİ TAMAMLANAMAZI!...

Daha önce çıkan bir makalede böyle demiştik. Bu olay esasa ilişkin olduğundan bu sözün altını bir kere daha çizmek istedim: <http://www.marmarayerelhaber.com/Munir-AKTOLGA/33833-Tarihle-hesaplaşmadan-burjuva-devrimi-tamamlanamaz>

Olay dönüp dolaşıp gelip Osmanlı gerçeğine dayanıyor. Nedir Osmanlı? Tamam, “atalarımız” falan deyip duruyoruz da, antik bir yapı-bir sistem olarak nedir Osmanlı? Ve neden, nasıl “hesaplaşmamız” gerekiyor onunla? “Tarihimizle hesaplaşmanın” bugünle ilişkisi nedir? Tarihimizle hesaplaşmak neden kendi kendimize bir psikoanaliz olduğu kadar bir psikoterapidir de?...

Bugün halâ “zamana yayılarak gelişen bir burjuva devrimi süreci” içinde olduğumuzdan bahsediyoruz. “Devrimin birinci aşamasının sona erdiğini”, Osmanlı egemen sınıfının-“Devlet sınıfının”-günümüzdeki uzantısı olan güçlerin, eski Türkiye'yi temsil eden “Beyaz Türkler” statükosunun iktidardan indirildiğini, Osmanlı'nın Reaya'sının-eski Türkiye'nin “halkının”- yani bu ülkenin “zencilerinin” Devleti ele geçirdiğini, şimdi sıranın “devrimin ikinci aşamasına” geçmeye geldiğini söylüyoruz. Ne anlama geliyor bütün bunlar?

“Bismillah” der gibi her olayı açıklarken başvurduğum bir yöntem var benim: “Yeni, daima eskinin içinde onun diyalektik anlamda inkarı olarak doğar, gelişir; sonra, eski kendi varlığında yok olurken o da yeniyile birlikte yeniden doğmuş olur”...

Ama, bu açıdan baktığımız zaman “yeni Türkiye’nin” doğuşu örneğin bir yumurtadan civcivin çıkması gibi basit-normal bir doğum olayı değildir!... Değildir, çünkü içinden çıkıp geldiğimiz “eski”, yani Osmanlı - döllenmiş bir yumurta gibi - “normal”, kendi iç dinamikleriyle kendi kendini üretebilen bir sistem değildir. Kelimenin tam anlamıyla kısır bir toplumdur o!... Kelimenin tam anlamıyla antik bir toplumdur, yani, Doğu’lu bir İbni Haldun toplumdur! Böyle toplumların diyalektiğini en ince ayrıntısına kadar anlatır İbni Haldun. İsteyen daha önceki çalışmaya dönerek bütün bunların ne anlama geldiğini görebilir: <http://www.aktolga.de/t5.pdf> .

Osmanlı gibi antik toplumların yaşam süresi 120 yıldır diye başlar İbni Haldun! Nitekim, 1402 Ankara Savaşıyla 1. Osmanlı Devleti de Timur’un “barbar vuruşuyla” sona ermiştir. Daha sonra, İstanbul’un fethiyle birlikte yeniden kurulan 2. Osmanlı Devleti’dir aslında. Fakat daha sonra, Bizans’ı fetheden Fatih ondan Devletin ömrünü uzatmak için gerekli olan hayat iksirini de alır!. Yeni bir “barbar vuruşuna” yol açarak Devlet için tehlike teşkil edebilecek bütün o “uç beyliklerini” yok eder! Tabi sadece bu da değil!. Doğu’dan-Orta Asya’dan gelebilecek Timur falan gibi başka bir barbar da kalmadığı için, bu kez Osmanlı’nın ömrü İbn-i Haldun’un biçtiği 120 yılı geçer!... Daha ötesine girmiyorum. Az önce verdiğim linke girerseniz bütün bunlar orada ayrıntılı olarak var..

Sonra ne olur peki? Batı girer devreye! Ve Batı’da kapitalizm geliştikçe Osmanlı’nın antik dünyası da eski varoluş koşullarını adım adım kaybetmeye başlar! Başka yolu kalmamıştır artık, antik dünyanın içinden yeni bir dünya-kapitalizmin dünyası çıkıp gelmektedir!...

Osmanlı kısır bir toplumdur:

Osmanlı’nın kısır bir toplum olduğunu söylemiştik. Barbarlığın orta aşamasından-konar göçerlikten- fetih yoluyla-tarihsel devrim diyalektiğine uygun olarak- Devlet haline gelmiş antika bir toplumdur o. Kendini üretemezdi, çünkü Osmanlı’da Devlet kapitalizme geçme açısından toplumun iç dinamiklerinin gelişmesine imkan tanımayan-tanınamaması gereken, bu anlayışa uygun olarak varolan- bir yapıydı. Bu nedenle, bırakın kapitalizmi bir yana, Osmanlı hiçbir zaman feodal bir toplum haline bile dönüşemedi; daha doğrusu Devlet buna bile olanak tanımadı. En son II.Mahmut “Sened-i İttifak”ı yırtıp atarak, ve de “Ayan” denilen bütün o mahalli Müslüman liderleri-derebeylerini kılıçtan geçirerek bunu ispat etmişti. Osmanlı’nın gözünde feodalleşmek bile Devletin yok olması anlamına geliyordu!.

Gayrimüslim mahalli liderlerin ortaya çıkmalarını ise başlangıç döneminde bir tehlike olarak görmez Osmanlı (onların hesabı sonra ayrıca görülecektir!); çünkü sistem açısından onlar zaten bir alternatif olamazlardı. **Onun için asıl tehlike, kendisine rakip olarak ortaya çıkabilecek Müslüman bir orta sınıftan geliyordu. Bu nedenle, Müslüman orta sınıf söz konusu olduğu zaman özel mülkiyetin gelişmesi yolundaki en ufak bir adımın bile “Müsadere” adı altında hemen kafası koparılmıştır!... <http://www.aktolga.de/t7.pdf>**

Ama devran dönmekte, kapitalizm virüsü çok kültürlü antik bir yapı olan Osmanlı’nın içinde de adım adım gelişmekte idi. Ve bir süre sonra bütün o Osmanlı halkları milliyetçilik bayrağını açmaya başladılar. Balkanlardan Orta Doğu’ya ve Anadolu’nun içlerine kadar zamanın ruhu bunu gerekli kılmaktadır (tabi Batı’nın

kapitalist ülkeleri ve Rusya da bu türden gelişmeleri ezeli rakipleri Osmanlı'ya karşı olduğu için desteklerler).

“Ulu Hakan Abdülhamid Han” gerçeği...

Daha önceki yazıda bütün bunları şöyle ifade etmiştik:

“Çok kültürlü o antik yapı-Osmanlı- bakar ki olmuyor, bütün o gayrimüslim tebaa falan almış başını gidiyor, „Devleti kurtarmanın“ bütün yolları tükenmek üzere, o zaman, o ana kadar hiç aklına gelmeyen, hep ikinci sınıf insan- kul olarak düşündüğü, ya da azıcık biti kanlananları kendisine rakip olarak gördüğü Müslüman orta sınıflara der ki, „alın, bu Devlet sizin aslında, ne yaparsanız yapın, kurtarın onu“!... Buna bağlı olarak da Devlete bağlı Müslüman bir burjuvazinin yaratılması için çaba saredilmeye başlanır...

Bir açıdan, „Denize düşen Devlet'in yılanı sarılması“ olayıdır bu; çünkü, o Devlet ki, kendisine rakip olarak gördüğü için tarih boyunca Müslüman orta sınıfın gelişmesini engellemiştir hep. Ama anlaşılan bu sefer başka çaresi yoktu artık onun, „alın“ diyordu „ulu Hakan Abdülhamid Han“ın ağzından “Devlet malı deniz yemeyen domuz”, biraz da siz yeyin!!..

Ne yapacaktı Müslüman orta sınıf, „hayır, almıyorum“ diyerek Devletin öteki tebaaları-gayrimüslimler-gibi ona karşı mücadele bayrağı mı açacaktı!! Devletti bu, aynen bugün olduğu gibi (!) el pençe divan önüne gelmiş diz çökmüş ve „al beni, kurtar beni”, “ye beni” diye yalvarıyordu onlara!..

İşte, olayın özü gelip bu kahredici diyalektiğe dayanıyor!. Bugün bir Erdoğan'ın-sadece o da değil, bütün AK Partililer'in de- ikide bir tutup lafa „ecdadımız“ diye başlamalarının, ağızlarını her açtıklarında tarih boyunca Müslüman orta sınıflara kan kusturan bütün o Sultanların adını sayarak onlara sahip çıkmalarının-biad tazelemelerinin- altında yatan saptırılmış diyalektik budur işte!... Müslüman orta sınıfların öncülüğünde gelişmeye çalışan burjuva demokratik devrim sürecinin bir türlü Osmanlı artığı kabukları kıramamasının nedeni budur. Müslüman burjuvaların eski Türkiye'nin -islamcı da olsa- Devletçi ideolojisinin etkisinden bir türlü kurtulamamalarının nedeni budur!...

Onların gözünde bütün kötülüklerin kaynağı-nedeni- varsa yoksa o Kemalistlerdir hep! Eğer jöntürkler II.Abdülhamid'i tahttan indirmemiş olsalardı şu an karşımıza çıkan problemlerin hiç biri ortada olmayacaktı!!... Tarih bilinçleri o kadar zayıf ki, Müslüman mahalli liderleri katleden II.Mahmut'un oğlu Abdülmecid için bile (sırf Kemalistlere “bakın batılılaşma sadece sizin eseriniz değil” diyebilmek için) anma toplantısı düzenlediler!! O Abdülmecid ki Tanzimat Fermanı'nı ilan eden Sultandır o. Yani onun için birilerinin anma toplantısı falan düzenlemesi gerekiyorsa bunun AK Partililer değil Kemalistler olması gerekirdi!!...

AK Parti politikalarında etkili olan Müslüman burjuva çevreler bugün hala, 20.Yüzyıl burjuvası mantığıyla, “Stratejik derinliğimiz” falan diyerek Osmanlıyı restore etme, ona sahip çıkarak Türkiye'nin nüfuz bölgesini genişletme sevdasındalar!! Bu türden politikaların 21.Yüzyıla birlikte-küreselleşme ve bilgi

toplumu gerçekleriyle birlikte- artık bir anlamının kalmadığının hiç farkında değiller...

Bakın, ben devlet düşmanı bir anarşist falan değilim!... Devlet, varolan sistemi temsil eden örgüttür. Bütün mesele, kapitalizm öncesi antika yapıyı temsil eden bu örgütün-yani Devletin- modern-kapitalist ilişkileri temsil eden bir örgüt haline dönüşmesiyle ilgilidir. Aslında bu sorun bugün herkesten çok AK Parti'nin temsil etmeye soyunduğu Anadolu burjuvalarının sorunudur... Ama onlar karşılıklarına çıkan bütün problemlerin özünün bu olduğunun-Devletin yeniden yapılanması sorunu olduğunun- farkında bile değiller!... Onlar, bugün hala, "Devlet" deyince karşılıklarında kırmızıdan korkan boğa gibi sadece "Kemalist Devleti" görüyorlar! Hal böyle olunca da tabi, bilinçlerini o habis ruhun karartmasına engel olamıyorlar! Onlara göre, Devlet "Beyaz Türklerin" elindeyse "kötü", kendilerinin elindeyse "iyidir"!! Halbuki, bütün o "Batıcı" ve İslamcı kanatlarıyla Osmanlı Devleti bir bütündür. Bu açıdan bakınca bir II.Mahmut'la II.Abdülhamid arasında da hiçbir fark yoktur... Abdülhamid "batılılaşmaya" karşı falan değildi ki!... Devletin bu iki kanadı arasındaki fark "Devleti kurtarmanın" yoluyla ilgilidir. Tamam, Abdülhamid Rusların Deli Pedrosu gibi üretici güçleri geliştirmeye çalışmış, birçok okullar açmış, demiryolları inşa etmiştir (ama onun açtığı okullarda yetişen talebeler de jöntürkler haline gelerek ona karşı mücadele bayrağı açmışlardır o ayrı mesele!...); yani, ötekiler laf cambazlığı yaparken o daha çok ülkeyi inşaaya önem vermiştir. Bunlar açık. Ama bütün bunlar işin özünü değiştirmiyor ki!... Çünkü daha sonra ittihatçılar da devam ettirirler bu türden faaliyetleri. Burada, her iki kanat açısından da önemli olan Devleti kurtarmaktır... Abdülhamid döneminde bile Devletin Müslüman burjuvaziyle olan ilişkisi Devlete bağlı bir "Müslüman-burjuva" yetiştirmekten öteye geçmez... Yani bütün bu faaliyetlerin AK parti'nin temsile soyunduğu Müslüman burjuvaziyle hiç bir alakası yoktur... En fazla Devletçi-Müslüman burjuvaların (Koçların falan) tohumlarının nasıl toprağa atıldığını gösterir bunlar!!... Ama gel de sen bunu AK Partili burjuvalara anlat!... Bir tür kendi katiline aşık olma sendromu-Stockholm Sendromu onlarınki de!! Bu işten-bu "sendromdan" ülkede yaşayan herkes nasibini almıştır bir miktar-yani sadece Aleviler değil!!

Gerçekten korkunç bir travma bu!... Ağzından emziği alınarak sokağa atılmış bir çocuğun büyüdüğü zaman bile kişiliğinin oluşmasını engelleyen bir travma. Bu nedenle, bizde tarihle hesaplaşma bir tür toplumsal psikoterapi ihtiyacından kaynaklanan psikoanaliz olayıdır.

İşte, bütün bu nedenlerden dolayı, tarihimizle hesaplaşmadan yeni bir Türkiye inşa etmek hayaldir bizde! Türkiye koşullarında burjuva devriminin olmazsa olmaz ön koşulu budur. Yani öyle, „1938'e kadar herşey iyiydi de 38'den sonra bozuldu“ falan diyerek kafaları kuma gömmekle bir yere varılamaz!!... 21.Yüzyılda bu türden çarpıtılmış tarih tezlerini piyasaya süren "Danışmanların" peşine takılarak en fazla "patinaj yapılıp" durulur!... Daha da ötesi, neden patinaj yapıldığı da açıklanamayacağı için, çözüm yolunun o antika yapıya-eski Türkiye'nin Devletine-daha çok sarılmaktan geçtiği düşünülerek „örfümüze uygun Türk tipi başkanlar, saraylar“ arayışı içinde rüyalar görmeye başlanır!...

Evet, ben de diyorum ki, tarihimize sahip çikalım, atalarımızın bize bıraktığı bilgi temelinde- mirasa- sahip çikalım; ama şunu unutmadan, tarih vardır tarih içinde!.. Sultanların tarihi değil, Horasan erenlerinin tarihidir bizim sahip çıkacağımız...